

[Handelsministeren.]

anden Side skal man ikke vige tilbage for netop nu at yde den fornødne Støtte til Udvidelser, naar Udvidelserne foregaar paa et sundt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Rager antydede, at det Beløb paa 100 000 Kr., der kan ydes Garanti for i Henhold til Lovforslagets § 9, er et forholdsvis lille Beløb. Heroverfor maa jeg sige, at det kan være rimeligt nok at antage, at det ærede Medlem har Ret i, at der kan blive Brug for et større Beløb, men nogen Erfaring i saa Henseende har man i hvert Fald ikke at bygge paa. Beløbet er naturligvis ikke stort nok, dersom man skulde anvende det til Opførelse af store Bygningskomplekser f. Eks., men derom kan der fornuftigvis heller ikke blive Tale og har heller aldrig været Tale. Beløbet tænkes anvendt til Fordel for den lille Haandværker, hvis Adgang til at faa kortvarige Laan i Bankerne er ringe og under alle Omstændigheder er kostbar. Den Kredit, her er Tale om at yde Garanti for, er naturligvis af en særlig Karakter og maa være det. Her er ikke Tale om et almindeligt Driftslaan, som der skal ydes Garanti for, et Driftslaan taget paa længere Sigt, men alene om et Laan, der kan ydes Garanti for, indtil et bestemt Arbejde udføres, og det er paa ingen Maade saaledes, at det er noget, vi i Handelsministeriet alene har funderet os til; fra forskellig Side inden for Haandværkerkredse er der rettet Henvendelse til Ministeriet om at gøre et Forsøg i den Retning, her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Rager henlede min Opmærksomhed paa Bestræbelser, der er oppe og i lang Tid har været oppe for at faa tilvejebragt bedre Licitationsvilkaar for Haandværkere f. Eks. Jeg kender disse Bestræbelser og ved ogsaa, at der er meget store Vanskeligheder at regne med, ikke mindst fordi Interesserne krydser hinanden inden for Haandværkernes egen Kreds; jeg har ikke hidtil set noget Forslag til nye Licitationsbestemmelser, som jeg mener kunde vinde almindelig Tilslutning i Haandværkerkredse, men jeg har selvfølgelig ikke noget imod at medvirke til at faa bedre Licitationsvilkaar for Haandværkere, saafremt det overhovedet er muligt at faa saadanne Vilkaar tilvejebragt.

I Forbindelse med Lovforslagets Bestemmelser om Fællesrepræsentationens Valg eller Udpegning af Repræsentanter fremsatte det ærede Medlem nogle Bemærkninger angaaende Fællesrepræsentationen. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt Fællesrepræsentationen har Udsigt til i Fremtiden

at hævde sig som et gyldigt Udtryk for Haandværkerne, for Haandværkernes Interesser; jeg synes nok, at adskilligt tyder paa, at Fællesrepræsentationen ikke længere nyder den ubetingede Anseelse som tidligere i Haandværkerkredse, men Udviklingen kan jo komme til at gaa i en anden Retning end den, der i den sidste Tid synes at være slaaet ind paa. Lad os haabe det!

Det ærede Medlem Hr. Rager spurgte mig om, hvilke Honorarer der i Henhold til Bestemmelserne i Lovens § 8 betales til Embedsmændene. Der udbetales nu ikke Honorarer i dette Ords almindelige Betydning til de to Embedsmænd, der har med Laanesagerne at gøre i Henhold til Bestemmelserne i Lovens § 8, jfr. Lovens § 5. Der ydes en Sekretær for de to Udvalg et Vederlag paa 2 400 Kr., og der ydes Formanden et Vederlag paa 3 000 Kr. De to Embedsmænd er henholdsvis Sekretær og Formand for begge Udvalg, og de har haft og har et meget betydeligt Arbejde at udføre for disse Udvalg. Det Forhold, der her bestaar, har bestaaet, lige siden den første Lov blev givet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen anvendte i sin Omtale af Lovforslaget en Række stærke Insinuationer, idet han paa-stod, at Forslaget om de 100 000 Kr. til kortfristede Laan var at betragte som et Forsøg paa at købe Haandværkerne. Jeg skal nu paa ingen Maade forsøge at forsvare Forslaget over for det luftige Angreb; det ærede Medlem saaledes rettede mod det. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg ikke har kunnet overraskes ved Retsforbundets gennem Ordføreren fremsatte Udtalelser; de stemmer nemlig til Punkt og Prikke med hele Retsforbundets Virksomhed her paa Rigsdagen, der alene er en Kritik af den luftigste Art, ikke ledsaget af Forslag, der har det fjerneste med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Prieme henstillede til mig at lade Grosserer-Societetet blive repræsenteret i det Udvalg, der vælges i Henhold til Lovforslagets §§ 8 og 13. Det ærede Medlem henstillede dette med den Begrundelse, at vel havde han ikke noget imod Industriraadet, men han tvivlede paa dets Uildthed i det Forhold, her er Tale om, idet de bestaaende Industrier ikke altid ønskede nogen industriel Udvidelse med øget Mulighed for Beskæftigelse. Det er nu uægtelig en kras Beskyldning, der her er fremsat, men jeg maa desuagtet mene, at man ikke skal prøve at blande Handelens Repræsentationer ind i Forhold, som disse Repræsentationer hidtil har været uden for. Jeg tror, det er bedst at holde